

BOG NAS LJUBI

Bog je popoln. Kar nas ločuje od Boga oz. popolnosti, je naša nepopolnost.

Bog nas ljubi, kadar spoštujemo sebe, in nam daje košček ljubezni, ki nam daje moč sprejemanja samega sebe kot tisti del celote, ki ga ljubimo in posvečamo svoj čas stvaritvi popolnosti nas samih. Popolnost je Božji dar, ki ga da Bog le redkim, saj je potrebno ljubezen najti v sebi, jo razdajati drugim in jih videti kot popolnost. Torej, popolni smo takrat, ko vidimo popolnost v drugih, in delček sebe damo Bogu, da nas sprejme kot del popolnosti.

Ker ljubimo le sebe namesto drugih, se nam popolnost izmika in jo Bog daje v roke tistim, ki nas sprejemajo kot del celote, ki se razdaja za vse nas. Ko uzremo popolnost v drugih, je čas, da se začnemo zavedati svoje popolnosti, saj nas le taka popolnost izvira iz ljubezni.

Bog nas ljubi, spoštuje, ozavešča svoj obstoj skozi nas, nam daje delček sebe, ko ga najbolj potrebujemo, a nas uči vere vase, v svoje sposobnosti prepoznati vse ovire na naši poti, se postaviti sam zase, kajti ko ga ne rabimo več kot oporo pri reševanju težav, je to znak, da smo se naučili, kaj je življenje in kaj je cilj nas samih.

Bog nas ljubi na naši poti ozaveščanja samega sebe kot Božje bitje, nam nudi preizkušnje, da odrastemo, se spremenimo, se začnemo zavedati svojega poslanstva v nas samih, v svoji notranjosti začutimo, kdo smo in kam gremo, ugotovimo, zakaj nas Bog potrebuje kot svojo preizkušnjo skušnjave Božjega v zavesti nas samih in nam daje občutek vzpostavljanja notranjega miru, ko razumemo bistvo našega obstoja.

Bistvo našega obstoja ni samo v vsakodnevnih opravkih in zadovoljevanju notranjih potreb, ampak je bistvo naša pot v neskončnost Božjega zaupanja v nas samih, v notranjem sprejetju Boga kot samoumevni del našega poslanstva in Božje navzočnosti v nas samih.

Bog nam čuva prostor na tistem mestu, ko se vrnemo k njemu, kot nam pravi naša samozavest o izvoru našega obstoja v vseh živih bitjih, povezanih med sabo v Božjo celoto sprejemanja samega sebe kot naraven del Boga samega. Bog se razdaja za vse nas, da nas pripelje na pot razumevanja in sprejemanja Božjega poslanstva v nas samih, kot del sprejemanja Boga kot vseprisotnega v naši zavesti razdajanja vsem živim bitjem kot nedeljiv del celote, ki se ozavešča skozi Božjo ljubezen.

Božja ljubezen razdajanja nedeljive celote samega Boga je pot, ki nas postavlja v sam center lastnega ozaveščanja Božjega obstoja v nas samih.

Ko najdemo čas zase, ustavimo kolo nezadovoljstva, ki nas iz dneva v dan uničuje, uničuje našo samozavest in našo voljo do bivanja med čudovitimi ljudmi, ki jih sploh ne prepoznamo dokler ni zadovoljstva v nas samih.

Bog je ljubezen sama, ki se žrtvuje za nas, v svojem srcu najde prostor za čisto vsakega, ki se razdaja svojemu bližnjemu v neskončni ljubezni in išče samozadovoljstvo v brezkončni povezavi z Bogom, ki takim ljudem da delček svoje duše, ki hrepeni po samouresničitvi vseh Božjih zakonov.

Božji zakoni so iz dneva v dan preslišani na nešteto koncih in zdaj je skrajni čas, da se poglobimo vase in najdemo v sebi pot do svojega bližnjega, ki nas čaka, da ga uslišimo v svojem potrpljenju po nežnosti in pozornosti, ki si jo zasluži še tako majhen delček narave.

Delčki narave so razpršeni po kozmosu in urejajo Božji red v nas samih, narava nas uči sožitja in ljubezni tako do samega sebe kot do vseh živih bitij, ki nam kadarkoli lahko stojijo ob strani.

Samo tako malo je treba, da dobimo pozornost in prisluhnemo tistim, ki nas za pomoč prosijo.

Ko udejanjimo, kar pričakujejo od nas čistega srca, smo jim dali vse, kar potrebujejo, da ozavestijo Božjo moč v sebi in se razdajajo drugim v pomoč.

Sandi